

Той бѣ отишълъ на К. да откупува пушки съ стотѣ лири, вместо да ги вржчи на Тосунъ-бяя, както му бѣ заповѣдано.

Мръкваше се вече.

Макаръ открыто още по пладнѣ, засѣданietо още се продължаваше, и както сочеше, щѣше и прѣзъ нощта да се проточи. При другото, и краснорѣчивия и пламенъ езикъ на Каблешкова омайваше душитѣ на членовете, които отъ два часа насамъ безгласни и зяпнали го слушах.

Каблешковъ, една отъ най симпатичните и оригинални личности изъ между роякътъ апостоли, които приготвили априлското движение на 1876 год., бѣше двадесетъ и шестъ годишенъ момъкъ, срѣденъ рѣстъ, твърдѣ сухъ и слабъ, съ блѣдно, мургазо лице, съ мустаци едва поболи и съ черна, като вжгленъ, коса, въ която той постоянно овираше прѣститѣ си за да јъ повдига, и която пакъ падаше на небрѣжни кичури възъ широкото му умно чело. Едните очи живи, съ огненъ и проницателенъ погледъ, дѣто свѣтѣше ту въсторгътъ на пророкътъ, ту вдъхновението на поетътъ, озарявахъ и облагородявахъ тая физиономия, испита отъ треската и исцѣдена отъ трудъ и бдѣние. Никой погледъ не можеше да устои на силата на неговия, дѣто се отражаваше, като въ огледало, могъща, буйна и спажна душа, непрѣдолагаема въ тая безсилна и дребна снага.

Той бѣше облѣченъ въ сине сукнено пардесю и въ черни панталони и жилетъ, силно ожулени, отъ постоянните пѫтувания на конь и движения. Той и сега ходеше непрѣстанно назадъ-напредъ изъ стаята, и продължаваше да гълчи распалено, прѣкъсанъ често отъ упорита кашлица.

— Да, помощта, главната помощъ стои въ самите настъ. Ние сме толкова силни, щото сами ще се разправимъ съ гнилата Турция. Турция е слаба, финансийно съсипана, народътъ турски е осиромашѣлъ, и ще остане на страна. Той самъ пъшка подъ игото. Войската е деморализирана, и не заслужва внимание. Земете примѣръ